

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย
4. เพื่อเปรียบเทียบอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในสิ่งที่อ่านของนักเรียนชายและหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมาจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์รวม 6 แห่ง เป็นโรงเรียนชาย 2 แห่ง หญิง 2 แห่ง และสหศึกษา 2 แห่ง สุ่มตัวอย่างมาโรงเรียนละ 20 คน รวม 120 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในครั้งแรกศึกษาหนังสือ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและ อัตรารวดในการอ่านทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ จากนั้นสำรวจความสนใจในการอ่าน วรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ นวนิยาย สารคดี และข่าวจากหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด และแบบหลายตัวเลือก กับนักเรียนทั้ง โรงเรียนรัฐบาลและ โรงเรียนราษฎร์ จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 241 คน แล้วนำผลที่ได้ มาสร้างแบบทดสอบ 3 ฉบับเพื่อทดสอบอัตรารวดในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านหนังสือ นวนิยาย สารคดี และข่าวจากหนังสือพิมพ์ โดยคัดเลือกตัดคอน ข้อความจากหนังสือที่นักเรียน นิยมอ่านมากที่สุดเป็นเนื้อหาในการทดสอบอัตรารวดในการอ่าน สร้างคำถามแบบ 4 ตัวเลือก จากเนื้อหานั้น แบบทดสอบละ 20 ข้อ รวม 60 ข้อ นำแบบทดสอบดังกล่าวไปให้ครูทรงคุณวุฒิ ทางภาษาไทย 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียน วัดสังเวช จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก ปรากฏว่าส่วนใหญ่อยู่ใน ช่วง .20-.80 แล้วปรับปรุงข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ให้เหมาะสม จากนั้นนำแบบทดสอบที่ ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนวัดสังเวช จำนวน 100 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 (Kuder-Richardson Formular 20) ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับมีค่าความเชื่อมั่นตามลำดับดังนี้ .88 .85 และ .82 แล้ว ปรับปรุงแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง นำแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับไปใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 120 คน เป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนอ่านข้อความที่เป็นแบบทดสอบอัตรารวดในการ อ่าน ขณะที่อ่านใช้นาฬิกาจับเวลาเป็นนาทีและวินาที เมื่อเสร็จแล้วจึงแจกแบบทดสอบความ เข้าใจในการอ่านให้นักเรียน และให้ทำเช่นนี้จนครบทั้ง 3 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูล อัตรารวดในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนคำนวณเป็นจำนวนค่าก่อนนาคี นำค่าขอบที่ได้จาก แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมาคิดคะแนน โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน แล้วนำผลมาคิดเป็นร้อยละ นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย ฐานนิยม แล้วเปรียบเทียบอัตรารวดในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงด้วยการทดสอบนัยสำคัญโดยใช้ $t - test$ แล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับอัตรารวดในการอ่าน อัตรารวด

ในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน สัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตรสัมพันธ์สัมพันธ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน จากนั้นหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทย อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

สรุปผลการวิจัย

1. การสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนพบว่า ประเภทนวนิยายนักเรียนนิยมอ่านกระบี่ไรรักเทียมทานมากที่สุด ประเภทสารคดีนักเรียนนิยมอ่านสารคดีจากหนังสืออนุสาร อ.ส.ท. ประเภทหนังสือพิมพ์นักเรียนนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด ประเภทข่าวที่ชอบอ่านมากที่สุดคือข่าวบันเทิง
2. นักเรียนหญิงใช้เวลาในการอ่านแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ 9.27 นาที นักเรียนชายใช้เวลาในการอ่าน 11.26 นาที เวลาที่ใช้ในการอ่านแบบทดสอบแต่ละฉบับของนักเรียนหญิงและชาย ปรากฏว่า แบบทดสอบที่สร้างจากนวนิยายนักเรียนหญิงใช้เวลาในการอ่าน 3.32 นาที ขณะที่นักเรียนชายใช้เวลาในการอ่าน 3.56 นาที แบบทดสอบที่สร้างจากสารคดีนักเรียนหญิงใช้เวลาในการอ่าน 4.10 นาที นักเรียนชายใช้เวลาในการอ่าน 5.10 นาที แบบทดสอบที่สร้างจากหนังสือพิมพ์นักเรียนหญิงใช้เวลาในการอ่าน 2.32 นาที นักเรียนชายใช้เวลาในการอ่าน 3.19 นาที (โปรดดูตารางที่ 39, 40, 41 และ 42 ในภาคผนวก จ.)
3. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉลี่ยคือ 198 คำต่อนาที พิสัย 68 คำ ต่อนาที ถึง 452 คำ ต่อนาที ฐานนิยม 193 - 212 คำ ต่อนาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราเร็วในการอ่าน 79.23
4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉลี่ย ร้อยละ 49 พิสัยความเข้าใจในการอ่านจากร้อยละ 25 ถึง ร้อยละ 75 ฐานนิยมร้อยละ 46-50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.51
5. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายโดยเฉลี่ยคือ 182 คำต่อนาที มีความเข้าใจในการอ่าน ร้อยละ 49

อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิงโดยเฉลี่ยคือ 214 คำต่อนาที มีความ
เข้าใจในการอ่าน ร้อยละ 49

6. นักเรียนหญิงโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการอ่านโดยเฉลี่ยสูงสุดคือ 217
คำต่อนาที นักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการอ่านโดยเฉลี่ยต่ำสุดคือ 166 คำ
ต่อนาที

ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์โดยเฉลี่ยสูงสุดคือ
ร้อยละ 55 นักเรียนชายโรงเรียนรัฐบาลโดยเฉลี่ยต่ำสุดคือ ร้อยละ 43 (ไปรษณูการวางที่
47, 48, 49 และ 50 ในภาคผนวก จ.)

7. นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีอัตราเร็วในการอ่านโดยเฉลี่ย 205 คำ ต่อนาที
ความเข้าใจในการอ่านโดยเฉลี่ย ร้อยละ 45 นักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการ
อ่านโดยเฉลี่ย 191 คำ ต่อนาที ความเข้าใจในการอ่านโดยเฉลี่ย ร้อยละ 53 (ไปรษณู
การวางที่ 51 และ 52 ในภาคผนวก จ.)

8. นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุดคือ 452 คำ ต่อนาที มีความเข้าใจ
ในการอ่าน ร้อยละ 34 เป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนราษฎร์

นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุด คือ 68 คำ ต่อนาที มีความเข้าใจ
ในการอ่าน ร้อยละ 28 เป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนรัฐบาล

9. นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงสุดคือ ร้อยละ 75 มีอัตราเร็วในการ
อ่าน 233 คำ ต่อนาที เป็นนักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์

นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านต่ำสุด คือ ร้อยละ 25 มีอัตราเร็วในการ
อ่าน 264 คำ ต่อนาที เป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนรัฐบาล (ไปรษณูการวางที่ 23 ในภาคผนวก จ.)

10. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้จากการคำนวณ จากงานวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่
มักจะใกล้เคียงกัน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เป็นไปตามนี้

11. อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียน
ชายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า อัตราเร็วในการอ่านและความ
เข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

12. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับอัตราเร็วในการอ่าน สัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่าน อัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน ค่าความสัมพันธ์ทุกค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

13. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนกับอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านไม่สามารถรวมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความนิยมอ่านวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้พบข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ

1.1 ความนิยมในการอ่านหนังสือนวนิยายของนักเรียนชั้นนี้มีอิทธิพลมาจากภาพยนตร์โทรทัศน์มาก ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยนำแบบสำรวจความสนใจในการอ่านไปใช้กับนักเรียนนั้น เป็นช่วงที่ภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่องกระบี่ไกรเทียมทานกำลังได้รับความนิยมสูงสุด และหากพิจารณาอยู่ในภาคผนวกจะพบว่านักเรียนนิยมอ่านหนังสือนวนิยายจีนกำลังภายในที่ได้รับความนิยมจากโทรทัศน์ เช่น มังกรหยก จอมโจรจอมใจ เล็กเซียวหงส์ เป็นต้น นวนิยายไทยที่นักเรียนนิยมอ่านเพราะอิทธิพลจากโทรทัศน์ ได้แก่ ขุนศึก และสี่แผ่นดิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในวัยนี้สนใจชมโทรทัศน์มาก ซึ่งการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนิยมชมโทรทัศน์มากนี้ มีผลการวิจัยของผู้วิจัยหลายท่านยืนยัน ได้แก่ สุรีย์ประภา ตรีเวช¹ ศิวะพร

¹สุรีย์ประภา ตรีเวช, "ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการโฆษณา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 91.

สุคนธ์พงเฒ่า¹ สมพงษ์ แดงตาก² และ พรรณลัย เทพลักษณ์เลขา³

1.2 สารคดีที่นักเรียนนิยมน่าจะมีลักษณะสารคดีท่องเที่ยว สารคดีเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ การค้นพบครั้งนี้ใกล้เคียงกับงานวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจความสนใจในการอ่านของเด็กอายุประมาณ 11-13 ปี ของ วรณี สุนทรเวช⁴ หรือ นุชระโกษา⁵ และ บรรจง นิवासบุตร⁶ ที่ว่า เด็กในวันนี้สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์มาก

¹ ศิวะพร สุคนธ์พงเฒ่า, "การวิเคราะห์บทบาทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพฯ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 70.

² สมพงษ์ แดงตาก, "ความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 65.

³ พรรณลัย เทพลักษณ์เลขา, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ปีพ.ศ. 2506," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507), หน้า 19.

⁴ วรณี สุนทรเวช, "ความสนใจและความต้องการในการอ่านของเด็กอายุ 11-16 ปี," รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสือสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2509), หน้า 110-118.

⁵ นุชระโกษา, "ทัศนคติและความสนใจในการอ่านของเด็กอายุ 11-16 ปี ในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน," รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสือสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2510), หน้า 147-153.

⁶ บรรจง นิवासบุตร, "ผลการสำรวจความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดปลับพลาศัย," รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสือสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2509), หน้า 105-109.

1.3 เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บางส่วนยังระบุประเภทหนังสือไม่ค่อยถูกต้องนัก อาจเป็นเพราะว่ายังมีประสบการณ์ในการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ น้อย การสำรวจครั้งนี้ปรากฏผลว่า ฐานนิยม และ ร้อยละของหนังสือประเภทนวนิยายและสารคดีต่ำ นอกจากจะเป็นเพราะนักเรียนระบุประเภทหนังสือผิด คอบคลุมเครือ หรือไม่ชัดเจนแล้วยังเป็นเพราะนักเรียนอ่านหนังสือในลักษณะที่กระจุกว้างออกไปกว่าในสมัยก่อน เนื่องจากปัจจุบันมีหนังสือมากมายผลิตออกมาสู่ตลาด ทั้งหนังสือที่เป็นเล่มสมบูรณ์ นิตยสารและวารสารต่าง ๆ ซึ่งก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียเพราะหนังสือที่มีให้เลือกอ่านส่วนใหญ่เป็นหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ บางเรื่องจึงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่ในเมื่อการผลิตหนังสือสำหรับเด็กแม้ว่าจะมีการพัฒนาขึ้นกว่าสมัยก่อนมาก ก็ยังไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการของเด็กได้เพียงพอ การสร้างวิจาร์ณญาณในการอ่านให้แก่เด็ก จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพื่อที่เด็กจะได้เลือกอ่านหนังสืออย่างฉลาดและเหมาะสมกับวัยของเขา

1.4 หนังสือพิมพ์ที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งผลการสำรวจครั้งนี้ตรงกับผลการวิจัยของ จุณณวัฒน์ กิติเวช¹ ประคอง นาควานิช²

¹ จุณณวัฒน์ กิติเวช, "การศึกษาคความสนใจและทรรศนะที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันของเยาวชน โรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชา โสภศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509), หน้า 159.

² ประคอง นาควานิช, "การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร และธนบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชา โสภศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512), หน้า 97.

ประสิทธิ์ กายกอลน¹ ยุพา โชติเกียรติ² อัญชลี แซ่มชุกกลิ่น³ และ อุไร ชุ่มเย็น⁴ จากงานวิจัยที่สืบเนื่องมาจากปี 2509 จนถึงปัจจุบัน จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นที่นิยมนำมาอ่านมากที่สุด ทั้งในผู้อ่านระดับนักเรียน นิสิต นักศึกษาและครู จึงเป็นหนังสือพิมพ์ที่น่าสนใจมากที่สุดที่สามารถครองความนิยมจากผู้อ่านแทบทุกระดับ

2. เวลาที่นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้ในการอ่านแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยเฉลี่ยไม่เกิน 5 นาที ตรงกับที่ผู้วิจัยคาดไว้ ในขณะที่นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นในสภาพที่ใกล้เคียงกับการทดลองที่สุด

3. ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้เวลาในการอ่านของนักเรียนพอสมควร จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนหญิงจะใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่านักเรียนชายทุกแบบทดสอบ แบบทดสอบที่นักเรียนชายใช้เวลาในการอ่านใกล้เคียงกับนักเรียนหญิงมากที่สุดคือ

¹ประสิทธิ์ กายกอลน, "การศึกษานิสัยการอ่าน รสนิยมและความสนใจเรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสาร ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2512," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514), หน้า 80.

²ยุพา โชติเกียรติ, "ความนิยมอ่านวรรณกรรมร่วมสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 70.

³อัญชลี แซ่มชุกกลิ่น, "การสำรวจความสนใจในการอ่านของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 202.

⁴อุไร ชุ่มเย็น, "การสำรวจความสนใจการอ่านวรรณกรรมของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 240.

แบบทดสอบที่สร้างจากนวนิยาย ซึ่งคัดลอกมาจากหนังสือ นวนิยายกำลังภายในเรื่อง กระบี่
ไร้เทียมทาน นักเรียนชายส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือประเภทนวนิยายจีนกำลังภายในมาก โดยเฉพาะ
เรื่องที่ถูกคัดลอกมาสร้างแบบทดสอบเป็น เรื่องที่นักเรียนชอบมากที่สุด จึงมีผลต่อการใช้เวลา
ในการอ่านของนักเรียน ทำให้นักเรียนใช้เวลาในการอ่านน้อยลง ตรงกับที่ รัสเซล
จี สตอฟเฟอร์ (Russell G. Staffer) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เนื้อหาที่อ่านหากเป็นเรื่องที่
นักเรียนชอบและสนใจ จะทำให้ นักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านสูงขึ้น¹ หรืออาจกล่าวได้ว่า
ใช้เวลาในการอ่านน้อยลงนั่นเอง และการใช้เวลาในการอ่านที่ต่างกันนี้ไม่มีผลต่อจำนวนข้อ
ที่ตอบถูก เพราะไม่ว่าจะใช้เวลาในการอ่านมากหรือน้อย ก็มีความสามารถในการทำแบบ
ทดสอบเท่ากัน

4. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ 193 คำต่อนาที
นั้นใกล้เคียงกับที่ จินตนา แดงเที่ยง ท้าววิจัยไว้เมื่อปีพ.ศ. 2505 คือ 193 คำต่อนาที²
ช่วงระยะเวลาดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน 18 ปี ปรากฏว่าอัตราเร็วในการอ่านไม่ได้พัฒนาเลย
ซึ่งก็น่าจะเป็นไปได้เพราะการเรียนการสอนในโรงเรียนตามสภาพที่เป็นจริงไม่ได้มีการ
สนับสนุนหรือพัฒนาทักษะการอ่านเลย เมื่อเทียบกับอัตราเร็วในการอ่านของ จอร์จ ดี สเปนซ์
และ พอล ซี เบิร์ก (George D. Spache and Paul C. Berg) พบว่าอัตราเร็วในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในวงอ่านอย่างช้าและระมัดระวัง คืออ่านต่ำกว่า 250
คำต่อนาที³ ตรงกับที่ แมนยา และ อีริก เดอ เลeuw (Manya and Eric De Leeuw)
กล่าวถึงอัตราเร็วในการอ่านว่าอัตราเร็วช่วง 170-200 เป็นที่อ่านอย่างช้ามาก⁴ ฐานนิยม

¹Staffer, Directing The Reading Thinking Process, p. 361.

²จินตนา แดงเที่ยง, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 7," หน้า 59.

³Spache and Berg, The Art of Efficient Reading, p.173.

⁴De Leeuw, Read Better, Read Faster, p.28.

ของอัตราเร็วในการอ่าน พบว่า อยู่ในช่วง 193-212 คำต่อนาที คืออยู่ในช่วงที่อ่านช้ามาก แต่เมื่อเทียบกับอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนสหรัฐอเมริกาชั้นปีที่ 7 (Grade 7) เมื่อปี 1920 234 คำ และปี 1956 ลดลงเป็น 215 คำ¹ ซึ่งที่จริงค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก เมื่อพิจารณาอัตราเร็วในการอ่านของปี 1956 แต่ถาเทียบกับปี 1920 จะพบว่านักเรียนไทยมีอัตราเร็วในการอ่านช้ากว่านักเรียนสหรัฐอเมริกาเล็กน้อย

5. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 49 อาจเป็นเพราะว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูงทั้ง 3 แบบทดสอบ และกลุ่มตัวอย่างประชากรสุ่มมาด้วยวิธีที่ไม่ได้ควบคุมตัวแปรในเรื่องความสามารถในการเรียน ความเข้าใจในการอ่านจึงออกมาในลักษณะนี้ นอกจากนั้นในขณะที่ทดสอบการทดสอบจะคำนึงถึงค่านักเรียนเท่าเสร็จทั้ง 3 แบบทดสอบ อาจมีผลทำให้นักเรียนบางคนเหนื่อยและสับสน จากที่ผู้วิจัยตั้ง เกตพบว่านักเรียนที่ได้รับการทดสอบค่อนข้างตื่นเต้นมาก เพราะไม่เคยมีใครมาทดสอบในลักษณะนี้มาก่อน สภาพจิตใจของนักเรียนก็อาจมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนด้วย เพราะเมื่อมาพิจารณาพิสัยของความเข้าใจของการอ่านจะพบว่าในช่วงที่กว้างมาก คือ 25-75 ฐานนิยมอยู่ระหว่าง 46-50 มากที่สุด แสดงว่าช่วงความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเล็กน้อย

6. ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่ออัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน คือนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย แต่สูงกว่าไม่มากนัก และการอ่านเร็วของนักเรียนหญิงไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เมื่อพิจารณาร่วมกับประเภทของโรงเรียนด้วยจะพบว่า นักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการอ่านโดยเฉลี่ยต่ำสุด แต่มีความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่นักเรียนหญิงโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการอ่าน โดยเฉลี่ยสูงสุด แต่ความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉลี่ยต่ำกว่านักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์ ส่วนนักเรียนชายโรงเรียนรัฐบาลมีความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉลี่ย

¹Hildreth, Teaching Reading, p.103.

ต่ำสุด จะพบว่านักเรียนชายและหญิง โรงเรียนราษฎร์มีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถในการอ่านอย่างเด่นชัดในลักษณะที่ตรงข้ามกัน และยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์มีอัตราเร็วในการอ่าน โดยเฉลี่ยต่ำสุด แต่มีความเข้าใจในการอ่านโดยเฉลี่ยสูงที่สุด สูงกว่านักเรียนหญิง โรงเรียนราษฎร์ที่มีอัตราเร็วในการอ่าน โดยเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์มีความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงและชายโรงเรียนรัฐบาล

7. นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด มีความเข้าใจในการอ่านต่ำกว่าอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย และนักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุดก็มีความเข้าใจในการอ่านต่ำมากด้วย ส่วนนักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงสุดมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่าอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านต่ำสุดมีอัตราเร็วในการอ่านสูง แสดงว่านักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านสูงมากหรือต่ำมาก จะมีความเข้าใจในการอ่านค่อนข้างต่ำ แต่นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงจะมีอัตราเร็วในการอ่านเกินค่าเฉลี่ย แสดงว่านักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูง จะต้อง มีอัตราเร็วในการอ่านสูงพอควรด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด คือนักเรียนหญิง โรงเรียนราษฎร์ นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุดคือนักเรียนหญิง โรงเรียนรัฐบาล แสดงว่านักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านทั้งสูงสุดและต่ำสุด โดยมีความเข้าใจในการอ่านค่อนข้างต่ำ นักเรียนชายโรงเรียนราษฎร์มีความเข้าใจในการอ่านสูงสุด แต่นักเรียนหญิงโรงเรียนรัฐบาลมีความเข้าใจในการอ่านต่ำสุด แสดงว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นนักเรียนชายมีสูงกว่านักเรียนหญิง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการอ่านเร็วของนักเรียนนั้นเป็นการอ่านอย่างรวดเร็ว โดยที่จับใจความหรือรายละเอียดไม่ค่อยได้

8. ประเภทโรงเรียนมีผลต่ออัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านเล็กน้อย นักเรียนโรงเรียนราษฎร์จะมีอัตราเร็วในการอ่านต่ำกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลเล็กน้อย แต่ความเข้าใจในการอ่านนักเรียนโรงเรียนราษฎร์มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่า

9. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับ ภาณี การอุยยะวณิช¹ จินตนา แดงเที่ยง² มาลินี สมิตสุวรรณ³ นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์⁴ และ สุนทรี บุญยรัตพันธุ์⁵ แต่เมื่อทดสอบด้วย t-test แล้วปรากฏว่าอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้ปฏิเสธสมมุติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านต่างกัน

10. อัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน สัมพันธ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับอัตราเร็วในการอ่านและสัมพันธ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กันเลย และอัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่านไม่สามารถรวมกันทำนายสัมพันธ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทยได้ ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับงานวิจัย

¹ภาณี การอุยยะวณิช, "การสอนอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2," หน้า 94.

²จินตนา แดงเที่ยง, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7," หน้า 59.

³มาลินี สมิตสุวรรณ, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย," หน้า 52.

⁴นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4," หน้า 52.

⁵สุนทรี บุญยรัตพันธุ์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," หน้า 75.

ของ สุภัทรา บุญสายสืบ¹ สุพิศ จิตรานนท์² มาลินี สมิตสุวรรณ³ และ นวลศิริ วงศ์ทาง-
สวัสดิ์⁴ พบว่า อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไม่ค่อยสัมพันธ์กันนัก ส่วน
เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์⁵ และ สุนทรี บุญยรัตพันธุ์⁶ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก คือ
ถ้าอัตราเร็วในการอ่านสูง จะมีความเข้าใจในการอ่านสูง อัตราเร็วในการอ่านต่ำก็จะมี
ความเข้าใจในการอ่านต่ำด้วย แต่ กาญจนา วัฒนโยธิน และคณะ⁷ วันเพ็ญ สุรฤกษ์⁸

¹สุภัทรา บุญสายสืบ, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1," หน้า 63.

²สุพิศ จิตรานนท์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2," หน้า 54.

³มาลินี สมิตสุวรรณ, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย," หน้า 53.

⁴นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4," หน้า 54.

⁵เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์, "การส่งเสริมประสิทธิภาพการอ่านสำหรับผู้ใหญ่," หน้า 83.

⁶สุนทรี บุญยรัตพันธุ์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1," หน้า 78.

⁷กาญจนา วัฒนโยธิน และคณะ, "ความสามารถในการอ่านของนิสิตครุศาสตร์ ปีที่ 1 และ 2," หน้า 45.

⁸วันเพ็ญ สุรฤกษ์, "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย," หน้า 100.

และ ไซรัส ฟินเดย์ และ เจอาร์ สมิธ¹ (Cyrus Findley and Jr. Smith) พบว่ามีความสัมพันธ์ในลักษณะตรงข้ามคืออัตราเร็วในการอ่านสูง ความเข้าใจในการอ่านต่ำ อัตราเร็วในการอ่านต่ำ ความเข้าใจในการอ่านสูง ส่วนเรื่องของการอ่านเป็นตัวแทนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนนั้น ปรากฏว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงข้ามกับผลการวิจัยของ ริชาร์ด จี โนเอท และคนอื่น ๆ (Richard J. Noeth and Others) ที่พบว่า การอ่านเป็นตัวแทนของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีที่สุดหนึ่ง²

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น คือ อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย การที่ผลการวิจัยครั้งนี้ปฏิเสธสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้โดยสิ้นเชิงนั้น อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. สมมติฐานการวิจัยที่ว่าอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเลยนั้น อาจเป็นเพราะ

1.1 การเรียนการสอนในโรงเรียนตามสภาพที่เป็นจริงไม่ได้ให้ความสำคัญกับทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะในการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านอย่างแท้จริง

ปัญหาในเรื่องนี้เคยมีผู้กล่าวถึงไว้มากพอสมควร ม.ล.บุญเหลือ

เทพยสุวรรณ กล่าววว่า

...ในวงการศึกษารองไทยคิดว่ากล่าวได้โดยไม่ต้องยั้งใจว่า, ไม่ได้ให้ "อ่านเป็น" ในโรงเรียนของเรา มีการสอน "อ่านเอาเรื่อง" กันบ้าง แต่เราสอนให้อ่านหนังสือเฉพาะเรื่อง ซึ่งที่จริงถึงไม่สอนนักเรียนก็อ่านรู้เรื่อง เพราะเราสอนให้อ่านหนังสือที่มี "เรื่อง" ไว้ชัดเจนแล้ว... เราไม่เคยสอนให้อ่านหนังสือที่

¹Findlay and Smith, "Reading Speed and Comprehension as a Function of Levels of Passage Different Utilizing Both a Traditional and an Operant Conditioning Approach," p.34.

²Noeth, "Predicting Success in the Study of Veterinary Science and Medicine," p.214.

เป็นวิชา ถ้าเราสอนวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรคราก็ไปยื่นอ่านให้นักเรียนฟัง อ่านไปพลาง อธิบายไปพลาง นักเรียนไม่มีโอกาสเรียน...¹

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน กล่าวถึงเรื่องการสอนอ่านในโรงเรียนไว้
อย่างน่าสนใจว่า

...สอนกันแคบเกินไป ไม่ค่อยสอนให้รู้จักอ่านระหว่างบรรทัดต่อบรรทัด อ่านให้
ได้ทั้งภาพทั้งเรื่อง อ่านแล้วรู้จักวิจารณ์ รวมทั้งการอ่านคน แม้กระทั่งการ
อ่านหนังสือพิมพ์รายวันอย่างฉลาดและไฉไล ก็ไม่มีการสอนกันในโรงเรียน
ทั้งที่ท่องอ่านหนังสือกันอยู่ทุกวัน...²

นอกจากนั้น บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ ได้ชี้ถึงสภาพการสอนอ่านใน
โรงเรียนว่า "ส่วนใหญ่มิได้ปลูกฝังความสามารถในการอ่านขั้นสูงสุดอย่างแท้จริง เด็กไทย
มักเคยชินกับการอ่านออก อ่านรู้เรื่องสามารถเล่าเรื่องได้ จนตกนิสัยไปจนโต ขาดนิสัย
ที่ดีต่อการอ่าน ไม่สามารถแปลความและวิจารณ์ที่อ่านได้ เพราะขาดพื้นฐานที่ดีในการอ่าน"³

ไม่เพียงเท่านั้น บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ ยังได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้
ให้ยูเรียนประสบความล้มเหลวในการอ่านและชี้ให้เห็นถึงขอบกรอบของวิธีสอน สรุปได้ว่า

1. ครูส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนจำเรื่องที่อ่านให้ได้
นักเรียนจึงถูกบังคับให้จดจำแต่เพียงอย่างเดียว โดยที่มิได้พัฒนาความสามารถทางการอ่าน
ในด้านอื่นเลย

2. ครูบางคนเข้าใจว่าตำราหรือแบบเรียนที่บังคับใช้ในโรงเรียน
เป็นหนังสือที่นักเรียนจะต้องอ่านให้คล่อง จำเนื้อเรื่องได้ และจะต้องเรียนให้จบในเวลา
ที่กำหนด ทำให้นักเรียนต้องจำกัดอยู่แต่หนังสือแบบเรียนเพียง 3-4 เล่ม โดยที่ไม่ได้อ่าน

¹ ม.ด.บุญเหลือ, เทพสุพรรณ, ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม (กรุงเทพมหานคร: กรม
การฝึกหัดครู, 2518), หน้า 8 - 9.

² ประสิทธิ์ กาพย์กลอน, "ครูกับหนังสือ" วิทยาสาร 26 (22 พฤษภาคม
2518): 15.

³ บุญเสริม ฤทธาภิรมย์, "การสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน" วิทยาสาร 26 (8
กรกฎาคม 2518): 33.

หนังสือเล่มอื่น ๆ ประกอบเลย ทั้งทางโรงเรียนบางแห่งก็ไม่มีห้องสมุดที่จะให้นักเรียนได้อ่านหนังสือเล่มอื่น ๆ ประกอบการเรียน

3. ความผิดพลาดในการวัดผลซึ่งเกิดจากครูเข้าใจว่า ข้อสอบวิชาอ่านเอาเรื่องนั้นจะต้องออกจากหนังสือที่นักเรียนอ่านในห้องเรียนเท่านั้น ครูผู้สอนไม่ได้นำเอาเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อนมาออกข้อสอบเลย การทำข้อสอบของนักเรียนจึงเป็นการทำจากความจำมากกว่าการนำทักษะการอ่านมาใช้

4. ความยากของในการออกข้อสอบของครู ในการวัดทักษะการอ่านยังขาดการออกข้อสอบแบบแปลความ ตีความ วิเคราะห์ วิจัย ซึ่งเป็นทักษะการอ่านที่สูงกว่าการใช้ความจำแต่อย่างใด¹

ในการวัดทักษะในการอ่าน บุสตี กุญอินทร์ กล่าวไว้ว่าเท่าที่เป็นมาครูมักออกข้อสอบโดยตามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาในแบบเรียน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว ข้อสอบชนิดนั้นเป็นข้อสอบวัดความจำเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมา มิได้ใช้การวัดความสามารถในการอ่าน²

ยิ่งไปกว่านั้น ในการสอนอ่านยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่จะฝึกฝนทักษะการอ่านให้แก่ นักเรียน และวิธีการอันเหมาะสมในการวัดความสามารถในการอ่าน การอ่านของนักเรียนจึงไม่เคยได้รับการพัฒนาเลย

1.2 สัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทยที่รวบรวมมาอาจไม่เป็นมาตรฐานพอเพราะเกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน ทำให้ห้องสอบปลายภาคของภาคต้น พอโรงเรียนเปิด บางโรงเรียนจัดสอบภายใน แต่บางโรงเรียนคัดดินจากคะแนนเดิมที่เคยรวบรวมไว้

¹บุญเสริม กุฑาภิรมย์, "การสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน" : 33 - 34.

²บุสตี กุญอินทร์, "การวัดความสามารถในการอ่าน" จุลสารการประถมศึกษา (มิถุนายน 2521): 23 - 24.

1.3 ในขณะที่ทำการทดลอง กลุ่มประชากรอาจจะตื่นเต้นและอาจจะเหนื่อยหรือสับสนกับการอ่านและทำแบบทดสอบ 3 แบบทดสอบต่อเนื่องกัน ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อ การอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

1.4 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เพียง 120 คน อาจจะไม่น้อยเกินไป

2. สมมุติฐานการวิจัยที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านต่างกันนั้น ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันเลยนั้น อาจเป็นเพราะประชากรที่ ใส้ในการวิจัยครั้งนี้น้อยเกินไป และคงที่กล่าวแล้วว่าไม่มีคุณลักษณะการอ่านอย่างแท้จริง ทั้งยังไม่มียุทธวิธีการวัดความสามารถในการอ่านที่เหมาะสมอีกด้วย นักเรียนชายและหญิงจึง อาจยังขาดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยต้องการวัด

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยที่ปรากฏครั้งนี้ขอมไม่อาจถือเป็นเหตุที่ว่าใน การเรียนวิชาภาษาไทย อัตรารเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์ กัน นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถในการอ่านเท่าเทียมกันเพราะงานวิจัย เรื่องนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นงานวิจัยเรื่องแรกที่ศึกษาความสัมพันธ์ของอัตรารเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจมีความบกพร่อง และขอจำกัดอยู่หลายประการ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงมีผู้ทำการวิจัยเรื่องนี้เพิ่มเติม เพื่อ ที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งลงไปจนสามารถยืนยันผลการวิจัยครั้งนี้ หรือค้นพบผลการวิจัยที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์เกี่ยวกับทักษะการอ่านต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ครูภาษาไทยควรรีให้ความสนใจกับการฝึกทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านในค่านั้ตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดย

1.1 ครูควรมีการศึกษาั้ตราเร็วในการอ่านของนักเรียน โดยอาจใช้การสังเกต เช่น ให้นักเรียนอ่านข้อความพร้อม ๆ กันในห้องเรียน แล้วครูเขียนเวลาที่ผ่านไปบนกระดาน เมื่อนักเรียนคนใดอ่านจบให้เงยหน้าขึ้น แล้วจดเวลาที่ครูเขียนเก็บไว้ หลังจากการอ่านควรมีแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนด้วย

1.2 ครูควรจะศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อั้ตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนอภิปรายหรือโต้วาทีกัน

1.3 ครูควรเสนอแนะวิธีการและเทคนิคที่จะฝึกฝนั้ตราเร็วในการอ่านให้นักเรียนและให้นักเรียนนำไปทดลองปฏิบัติเพิ่มเติม และอาจจะมีการทดลองฝึกพร้อมกัน โดยกำหนดช่วงเวลา เช่น 1 สัปดาห์ ให้ทุกคนต่างไปฝึกแล้วมาอภิปรายผลการฝึกกัน

1.4 ครูควรจัดให้มีการแข่งขันเกี่ยวกับั้ตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านในห้องเรียน โดยเน้นในเรื่องอ่านเร็วและมีความเข้าใจในการอ่านสูงด้วย จากนั้นอาจจะคัดเลือกตัวแทนแต่ละระดับขึ้นมาแข่งขันกัน โดยบันทึกเป็นสถิติของโรงเรียนเก็บไว้

1.5 หากพบว่านักเรียนคนใดมีั้ตราเร็วในการอ่านช้ากว่าปกติ ครูควรหาวิธีฝึกซ่อมเสริมให้

1.6 ในการฝึกฝนทักษะการอ่านเรื่องั้ตราเร็วในการอ่านนี้ครูควรอธิบายให้นักเรียนทราบธรรมชาติของการอ่านว่าั้ตราเร็วในการอ่านมีหลายระดับ นักเรียนควรฝึกฝนให้ตัวเองอ่านได้หลายระดับตามวัตถุประสงค์ที่ตนต้องการ

1.7 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกฝนการอ่าน โดยแข่งกับตนเอง เพื่อพัฒนาการอ่านของตน เช่นอาจให้มีสมุดบันทึกั้ตราเร็วในการอ่านของตนเอง

1.8 การฝึกอ่านนั้นควรรีให้นักเรียนฝึกอ่านจากข้อความหลายแบบทั้งร้อยแก้วร้อยกรอง จากหลาย ๆ สาขาวิชา

1.9 ครูควรรวบรวมรวบรวมข้อความที่น่าสนใจ โดยอาจคัดคณมาจากหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน หรือข้อความที่คิดว่าจะเป็นที่น่าสนใจของนักเรียน แล้วสร้างชุดทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการอ่าน

1.10 ครูควรให้นักเรียนช่วยกันค้นหาข้อความที่คิดว่าน่าสนใจ เขียนหรือพิมพ์ข้อความลงในกระดาษ และอาจจะฉีกลงบนกระดาษแข็ง มีทั้งข้อความที่อ่านและแบบทดสอบ แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันฝึกอ่านในห้องเรียน หากใครทำได้ก็ครูอาจจะเก็บไว้เป็นตัวอย่างแก่รุ่นต่อไป โดยครูอาจจะปรับปรุงบางตอนให้เหมาะสม

1.11 ครูควรจัดทำแผนภูมิแสดงคุณค่าของการอ่านเร็วและมีความเข้าใจในการอ่านสูง หรือความสำคัญของการฝึกฝนทักษะในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

1.12 ครูควรจัดสัมภาษณ์นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านสูง และมีความเข้าใจในการอ่านสูง ว่าใช้วิธีในการฝึกฝนอย่างไร ได้ประโยชน์จากการฝึกทักษะนี้ได้อย่างไรบ้าง

1.13 ครูควรจะให้ให้นักเรียนช่วยกันทำแผนภูมิแสดงอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแต่ละห้องไว้หลังชั้นเรียน แสดงพัฒนาในการอ่านของนักเรียนตลอดปีการศึกษา

1.14 ครูควรร่วมกับชุมนุมภาษาไทยจัดประกวดคำขวัญหรือบทร้อยกรองเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

1.15 ครูควรสร้างอุปกรณ์ฝึกอ่านหรือให้นักเรียนช่วยกันทำก็ได้ เช่น ทำเป็นกล่อง ไตรทัศน์จำลอง แล้วเลื่อนกระดาษเพื่อฝึกความเร็วในการอ่านหรืออาจจะบันทึกข้อความแล้วนำมาฉีกกับกระดาษทำเป็นแบบคอมพิวเตอร์กระดาษของ ชนุ บุญฤทธิ์พันธุ์ หรืออาจจะให้นักเรียนช่วยกันคิดประดิษฐ์อุปกรณ์เพื่อฝึกอ่านในรูปแบบอื่น ๆ อีก โดยอาจจัดประกวดกันก็ได้

1.16 การฝึกอ่านเร็วอาจเริ่มจากการอ่านคำ วลี และประโยคสั้น ๆ โดยอาจทำเป็นซองกระดาษแล้วเลื่อนกระดาษแข็งที่บันทึกคำ วลี และประโยคสั้น ๆ ขึ้นลงอย่างรวดเร็วเพื่อฝึกสายตา

1.17 ครูควรร่วมมือกับครูภาษาไทย โรงเรียนอื่น แลกเปลี่ยนวิธีการฝึกอ่านเร็ว

หรืออุปกรณที่แต่ละ โรงเรียนผลิตขึ้น และอาจจัดแข่ง ชันอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจ ในการอ่านในระดับ โรงเรียนขึ้น

2. ครูควรร่วมกันปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ให้กับนักเรียนซึ่งหน้าที่นี้ควรเป็นหน้าที่ ของครูทุกคนในโรงเรียน โดย

2.1 ครูควรสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน โดยอาจจะสำรวจจากความนิยมในการยืมหนังสือจากห้องสมุด หรือให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่องหนังสือที่ข้าพเจ้า ชอบอ่านมากที่สุด หากมีเวลาอาจใช้แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน โดยมอบหมายให้ชุมชน ของโรงเรียนช่วยกันจัดทำแล้ว เสนอผลการสำรวจ

2.2 ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนแนะนำหนังสือที่ตนชอบมากที่สุดให้เพื่อนฟัง และเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือที่ได้อ่าน

2.3 ครูควรให้นักเรียนจัดบอร์ดหนังสือที่น่าสนใจในรอบสัปดาห์ โดยร่วมมือ กับบรรณารักษ์ห้องสมุด

2.4 ครูควรให้นักเรียนอภิปรายหรือ โต้ว่าที่ เรื่องคุณค่าของการอ่านหนังสือ

2.5 ครูควรจัดประกวดการแต่งคำประพันธ์ คำขวัญ หรือเพลงเกี่ยวกับคุณค่า ของการอ่านหนังสือ แล้วนำผลงานที่ชนะการประกวด แสดงในห้องสมุด

2.6 ครูควรให้นักเรียนรวบรวมข้อความที่น่าสนใจจากหนังสือที่อ่านแล้ว บันทึกไว้ว่าอ่านจากหนังสือเล่มใด และอาจให้ เขียนวิจารณ์หนังสือ แล้วเลือกสำนวนวิจารณ์ที่ ดีที่สุด คัดศัพท์ภาษาไทย

2.7 จัดกลุ่มให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันอ่านหนังสือที่ตนสนใจในกลุ่มแล้วช่วยกัน แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน

2.8 หากนักเรียนสนใจหนังสือเล่มใดหรือนักเขียนคนใดเป็นพิเศษควรจะเชิญ นักเขียนคนนั้นมาสนทนากับนักเรียน

2.9 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมและติดตามวิทยากรใหม่ ๆ ใน ปัจจุบัน

3. ผู้บริหารการศึกษาคควรให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือทุกประเภทของนักเรียน โดยกำรจัดห้องสมุดและจัดหาหนังสือประเภทต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของเด็ก

4. ในการจัดหลักสูตรภาษาไทย ควรจะได้เพิ่มการฝึกทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นวิชาบังคับ และจัดอบรมครูภาษาไทยให้เข้าใจวิธีการฝึกอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

5. กรมวิชาการควรให้ทุนสนับสนุนให้มีการทำโครงการฝึกฝนทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

6. คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ควรเพิ่มเติมวิชาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรเพื่อฝึกฝนผู้ที่จะเป็นครูให้มีทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพก่อน เพื่อจะได้นำความรู้ไปฝึกฝนนักเรียนต่อไป

7. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้คือ โทรทัศน์ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่นิยมดูโทรทัศน์ทุกวัน จึงน่าที่จะเป็นไปได้ในการจัดรายการส่งเสริมให้นักเรียนสนใจการอ่าน มีรสนิยมในการอ่านที่ดี และรู้จักฝึกทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนทุกระดับ รวมถึงนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง ระดับปริญญาตรีและปริญญาโทด้วย

2. ในการวิจัยควรใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าเดิม และควรศึกษาทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด โดยอาจจะขยายโครงการศึกษาเป็นภาค แล้วเปรียบเทียบกันเป็นโครงการวิจัยระดับประเทศ

3. ควรมีการศึกษาว่าอัตราเร็วในการอ่านมีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นหรือไม่

4. ควรมีการศึกษาดูว่านักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง ว่ามีอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านอย่างไร

5. ควรมีการสร้างแบบทดสอบฝึกทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระดับต่าง ๆ

6. การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านในประเทศไทย มีน้อยมาก ควรจะได้มีโครงการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มาก เพราะเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย